

повечето крайтъ на единъ бой; примили че тръба да отмъстиш за отечеството си: да но утръ, друже, да чуй за победата ти, и утръ ще ся вънчаш за Лодойскъ.

Около единадесетый часъ прѣзъ нощта като тръгнахъ съ войската си нападнахъ станъ на на супостатите си. Никога не е бывало разбиваніе по съвършенно; защото, като избихъ около 700 души и заробихъ около 900, другутъ ся прѣснахъ и ний зехъ всичкытъ имъ пушкала, хазнатъ имъ и все що имахъ.

При зори дойде и Пулоский съ останълото отъ войската си, доведе и Лодойскъ, и ны вънчахъ въ шатърътъ му. Всички станъ еки отъ радостни пѣсни и выкове; хубостъта и юначеството ся въспъхъ съ веселы стихове; онзи денъ сякашъ че бъше тържество на Любичъ и на Марса; който бы видѣлъ казалъ бы че всякой войскаринъ като имаше сърцето ми съучаствуваше и на благополучието ми.

Като посвятихъ на любовътъ първите дни на таквъзъ едно драго съчетаніе, не забравихъ да наградя юначното довѣрие на Болеслава. Тестъ ми му даде единъ отъ твърдѣлътъ си, а азъ и Лодойска едно доволно количество пары за да живѣе единъ животъ спокойнъ и независимъ. Съвсѣмъ що нерачаше да ся откажи отъ нась, накарахъ го да иде да земе твърдѣлътъ подъ свое владѣніе, за да живѣе спокойно въ почтенното отшелничество, за